

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum expediat continue de peccato dolere? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

quandam infinitatem: unde & contritio semper debet manere; nec est inconueniens, si remoto posteriori remaneat prius.

ARTIC. II.

Utrum expediat continue de peccato dolere?

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod non expediat continue de peccato dolere. Expedit enim quandoque gaudere: ut patet Philip. 4. super illud, Gaudere in Domino semper: dicit glos. *quod necessarium est gaudere. Sed non est possibile simul gaudere & dolere. Ergo non expedit continue de peccato dolere.

14

*Glosa op
din. ibid.*

¶ 2 Præterea, Illud quod est de se malum & fugiendum, non est assumendum nisi quatenus est necessarium, ut medicina ad aliquid: sicut patet de vitione & sectione vulneris. Sed tristitia de se mala est, unde dicitur Eccles. 30. Tristitiam longe expelle à te: & subditur causa, Multos enim occidit tristitia, & non est utilitas in illa. Hoc etiam Philosophus dicit in 7. Ethicorum, & 10. * Ergo non debet amplius dolere de peccato, nisi quatenus sufficit ad peccatum delendum. Sed statim post primam contritionis tristitiam peccatum deletum est. Ergo non expedit ulterius dolere.

**1.7.c.13
¶ 14*

¶ 3 Præterea, Bernardus dicit, Dolor bonus est, si continuus non sit: mel enim absynthio est admiscendum. Ergo videtur quod non expedit continue dolere.

*In lib de
vera &
falsa pœ
nit.c.13.*

SED contra est, quod *Augustinus dicit, Semper doleat pœnitens, & de dolore gaudeat.

in fin. 4

¶ Præterea, Actus, in quibus consistit beatitudo, expedit semper continuare quantum possibile est. Sed huiusmodi est dolor de peccato: quod patet Matth. 5. Beati qui lugent. Ergo expedit dolorem continuare quantum possibile est.

*¶ Mag.
4. sent. d.
14 §. A
in fin. de
pœni. d. 3*

RESPONDEO dicendum, quod hæc est conditio in actibus virtutum inuenta, quod non potest in eis accipi superfluum & diminutum: ut in 2. *Ethic.

*c.5.
*c.6.civ.
fin.*

D 3 pro-

probat: unde cum contritio (quantum ad id est displicentia quædam in appetitu rationis) sit de peccatis, nunquam potest ibi esse fluxum. Et sicut nec quantum ad intensionem, nisi quantum ad durationem: nisi secundum quod vnus virtutis impedit actum alterius magis nec rium pro tempore illo. Unde quantumcumque cõtinue in actibus huius displicentię esse possit, magis, & melius est, dummodo actibus aliarum tum vacet suo tempore, secundum quod oportet, & quantum ad intensionem, & quantum ad durat. Et ideo sicut passio doloris, quam voluntas affligi debet esse moderate intensa: ita debet moderatè durare, ne si nimis duret, homo in desperatione pusillanimitatem & huiusmodi vitia labatur.

Ad primum ergo dicendum, quod gaudium scilicet impeditur per dolorem contritionis, non autem gaudium quod de Deo est: quia habet ipsum dolorem pro materia.

Ad secundum dicendum, quod illud Ecclesiasticus tristitia seculi loquitur: & Philosophus loquitur tristitia, quæ est passio, qua moderate vrendum secundum quod expedit ad finem, ad quem tenditur.

Ad tertium dicendum, quod Bernardus loquitur de dolore, qui est passio.

ARTIC. III.

Vtrum etiam post hanc vitam animæ de peccatis conterantur?

15

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod etiam post hanc vitam animæ de peccatis conterantur. Amor enim charitatis displicentiam de peccatis causat. Sed post hanc vitam manet in animabus charitas, & quantum ad actum, & quantum ad habitum. Quia charitas nunquam excidit, ut dicitur per Corinth. 13. Ergo manet displicentia de peccatis commisso, quæ essentialiter est contritio.

¶ 2 Pr